

Nie przejmuj się wcale miłością

Irena Santor

Z częstotliwością czułości
Kursuje po całym twym ciele
I krzewi się w sercu, i mości
Z dnia na dzień w twojej duszy wciąż śmielej
I myślisz, jak myślał poeci
Że oczy skrzę ci się perłami
Że różą fryzura się kwieci
I oczy się skrzę, ale łzami

Nie przejmuj się wcale miłością
Zawładnąć się nie daj jej mocom
Jest zwykłą wszak dolegliwością
Co minie tak jak stację pociąg
Miłością się wcale nie przejmuj
Praw nie daj do siebie jej rościć
Jak czapkę ty z głowy ją zdejmuj
I wyrwij ją z gardła jak ości

Przed lgnięciem się znieczulaj
Czuląc się - nie rozczulaj
Nie stulaj uszu ni animuszu
Nic nie retuszuj
Jak chcesz, to hulaj
Z niemijającą intensywnością
Nie przejmuj się wcale miłością

Nie przejmuj się wcale miłością
Wystrzegaj się z nią zażyłości
I nie truj się po niej też złością
To rozpacz ci znacznie uprości
Nie przejmuj się wcale, bo po co?
Potraktuj jak rzecz tymczasową
Gdy minie tak jak stację pociąg
Ty tylko bądź stacją końcową

Tylko bądź stacją końcową...
Stacją końcową...
Kończącą bądź!